

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 280.

Tredie Sæssion.

83de Møde.

Løvedagen den 21de Februar.

(Fortf.)

Jagb (fortf.): Man maa imidlertid huske paa, at denne Byrde ikke er større, end at man under almindelige Forhold kan stille for sig for 2 à 300 Rbd., og som Følge deraf kan en ung Mand, der har paabegyndt en Carriere, ikke være tjent med i flere Aar at træde bort fra sin Uddannelse, for at opnaae en tom Titel, hvortil der ikke var knyttet nogen Indtægt eller værdifuld Rettighed. Jeg troer derfor ikke, at han i Reglen vil være tilbøielig til at gjøre dette Offer, saalænge han kan befrie sig derfra ved en Udgift af 2 à 300 Rbd. Jeg vil spørge de ærede Rigsdagsmand, om de virkelig troe, at, hvis man havde sagt i Planen af 1842, at de Mænd, der ønskede at blive Reserveofficerer, skulle erholde de i Planen fastsatte Rettigheder, men desuden een Gang for alle en Sum af 2 à 300 Rbd., hvilket accurat er det Beløb, hvorfor man kan kjøbe sig en Stedfortræder, jeg spørger, om de troe, at Antallet derved vilde være blevet væsentligt forøget. Jeg troer det ikke, der vilde maaskee istedetfor 12 have meldt sig 13, men der vilde ikke have meldt sig 250 virkelig brugbare Officeraspiranter.

Krigsministeren: Det er blot en Ubesydighed, jeg maa tillade mig at bemærke. Jeg frygter, at jeg er bleven misforstaaet af den ærede Ordfører, uagtet jeg mener at have udtalt temmelig tydeligt, at jeg ved Alt, hvad jeg har sagt om Reserveofficererne, navnlig om de Begunstigelses, der kunne være at tilstaae dem, kun har sigtet til de nærværende Reserveofficerer. Det er aldeles ikke Meningen at foresgribe, hvad der i Fremtiden skal skee med de tilkommende Reserveofficerer. Jeg troer at have sagt, at jeg erkjender, at det er sandsyn-

ligt, at deres Antal vil blive forøget i den Grad, at det vil overstige Statens pecuniære Midler at lønne dem allesammen, hvorfor jeg meente, at i Fremtiden maatte man indskrænke dette betydeligt og kun tilstaae pecuniære Fordele enten til deældste af dem eller efter en anden Maalestok, f. Ex. de Duelligste. Hvad de nærværende Reserveofficerer angaaer, da meente jeg, at de burde behandles Alle lige og tilstaaes de samme pecuniære Fordele, som de 4 Herrers Uendringsforslag gaaer ud paa, uden Hensyn til, om de ere saakaldte Børnepligtige eller ikke; altsaa, min Tale er kun gaaet ud paa det Nærværende, og har ikke villet foregribe det Fremtidige.

Behmann: Naar jeg begjærer Ordet, er det ikke, for at udtale mig om Realiteten af den her foreliggende Sag. Jeg for mit Vedkommende har ikke havt den allermindste Betænkelse ved at antage Lovudkastet saaledes, som det af den tidligere høitærede Krigsminister er blevet forelagt, og for hvilket denne Hverken vil eller behøver at skyde Ansvar over paa nogen Anden. Jeg havde derfor betænkt at stemme for Regjeringens Forslag, som den nærværende Krigsminister har fundet det passende at betegne som „uverdigt for det danske Folk“; men jeg skal dog heller ikke nægte min Stemme til de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet, da jeg tilfulde deler de Talemæltighedsfølelser, enhver dansk Mand bærer for dem, der paa en saa virksom Maade have deeltaget i Krigen som Reserveofficererne, — deler det Ønske, at kunne berede dem, nu deres Tjeneste ikke længere behøves, saa gunstige Vilkaar som muligt. Naar jeg har begjæret Ordet, er det derimod skeet, fordi det forekommer mig, at vi vel til Nød en enkelt Gang kunde overhøre, men ikke gjentagne Gange uimodsagt kunne høre paa, at man fra Mi-